

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 9C/150/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216207735
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Vörösová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2216207735.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Alica Vörösová vo veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916, právne zastúpený: AK Herceg, s.r.o., so sídlom Košická 56, Bratislava proti žalovanému: V. Á., J.. XX.XX.XXXX, G. O. XXX/ X, O. N., o zaplatenie 876,87 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 876,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 1 % ročne zo sumy 876,87 eur od 11.05.2016 do zaplatenia, bežnými úrokmi vo výške 67,44 eur za obdobie do 04.04.2014 a s úrokmi omeškania k 10.5.2016 vo výške 19,98 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšku žalobu zamietá.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.05.2016 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu sumy 876,87 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXRSU zo 14.11.2012 žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1000 eur s úrokom 8,50 % ročne a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 36 mesačných splátkach po 35,32 eur, počnúc od 04.12.2012 do 14.11.2015. Vzhľadom na to, že žalovaný nesplácal úver v súlade s uzavretou zmluvou o úvere, pričom najstaršia neuhradená splátka úveru je z 14.05.2013, žalobca listom zo dňa 20.03.2014 vyzval žalovaného na splatenie záväzku po lehote splatnosti. Žalovaný záväzok neuhradil, preto žalobca listom zo dňa 20.03.2014 vyhlásil úver za predčasne splatný s účinnosťou k 04.04.2014 a žalovaný bol povinný uhradiť záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere do 10 dní odo dňa doručenia tohto vyhlásenia. Žalovaný svoj záväzok neuhradil. Nesplatená pohľadávka z úveru je k 10.05.2016 vo výške 1 159,09 eur, z toho nesplatená istina úveru 876,87 eur, nezaplatený úrok 262,24 eur, nezaplatený úrok z meškania 19,98 eur. Žalobca má voči žalovanému v zmysle čl. 1. bod 2. zmluvy o úvere nárok na zaplatenie bežného úroku, ktorý bol ku dňu 10.05.2016 stanovený vo výške 9,3 % p.a. zo sumy 876,87 eur od 11.05.2016 do zaplatenia, a v zmysle čl. IV. bod 6. zmluvy o úvere aj nárok na úrok z omeškania, ktorý žalobca ku dňu 20. apríla 2016 požaduje vo výške 1% p.a. zo sumy 876,87 eur od 11.05.2016 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov konania.

2. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 veta druhá CSP, keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, a zároveň ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur. Pričom vykonal dokazovanie podľa § 295 CSP listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu, a to najmä konštatovaním žalobného návrhu, zmluvou o poistenom OTP expres úvere z 04.11.2012, všeobecnými obchodnými

podmienkami OTP Banky Slovensko, a. s., pre poskytovanie spotrebných úverov pre obyvateľstvo. Výzvou na zaplatenie záväzku z 18.02.2014, Výzvou a vyhlásením úveru za predčasne splatný z 20.04.2014, výpisom z účtu k 10.05.2016, stanoviskom žalobcu, čiastočným späťvzatím žaloby, s uznesením Krajského súdu v Trnave sp zn. 11Co/171/2019-98 z 8.4.2020 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 9C150/2016 z 7.2.2019 tak, že uložil žalovanému zaplatiť sumu 876,87 eur s úrokom z omeškania vo výške 1% ročne zo sumy 876,87 eur od 11.5.2016. konanie čiastočne zastavil, čo do sumy 25,05 eur, vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Voči tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., III. a IV. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s odôvodnením, že námietky žalobcu vo vzťahu k vyhodnoteniu úveru za bezúročný a bez poplatkov sú dôvodné s poukazom na závery rozsudku Súdneho dvora Európskej únie č. C-42/15, v ktorom riešil otázku „bezúročnosti“, následne na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-331/18... pre súd prvej inštancie uložil povinnosť vec opätovne po vecnej a právnej stránke preskúmať spolu dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov.

4. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že žalobca ako veriteľ uzatvoril dňa 14.11.2012 so žalovaným ako dlžníkom zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1000 eur s pohyblivou úrokovou sadzbou, stanovenou ako súčet základnej sadzby pre spotrebiteľské úvery 7,5% a hrubej marže 10.00% p.a., ktorá sa nebude meniť počas celého trvania úverového vzťahu, t.j. výsledná úroková sadzba spotrebiteľského úveru ku dňu podpísania zmluvy predstavuje 8,50 % p.a. RPMN je vo výške 17,60 %, Celková čiastka ktorú musí Dlžník zaplatiť je 1 271,41 eur; priemerná RPMN je 45,60%; žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 36 mesačných splátkach po 35,32 eur, počnúc od 14.12.2012 do 14.11.2015.

5. Z výzvy na zaplatenie záväzku z 18.02.2014 (č.l. 18) je zrejmé, že k 18.02.2014 sú nezaplatené splátky vo výške 435,19 eur. Uvedená výzva však nebola žalovanému doručená.

6. Z výzvy a vyhlásenia úveru za predčasne splatný z 20.03.2014 (č.l. 20) je zrejmé, že k 20.03.2014 sú nezaplatené splátky vo výške 458,32 eur a preto po márnej výzve bola vyhlásená predčasná splatnosť celého úveru k 20.03.2014 v sume 1 065,22, z toho istina vo výške 965,85 eur, úroky vo výške 98,03 eur, úroky z omeškania vo výške 0,09 eur a poplatky vo výške 1,25 eur.

7. Z výpisu z účtu k 10.05.2016 je zrejmé, že aktuálny zostatok je vo výške 876,87 eur, úroky 262,24 eur a úrok z omeškania 19,98 %.

8. Z výpisu z účtu (č.l. 40-42) je zrejmé, že žalovaný čerpal úver 04.11.2012 vo výške 1000 eur, za obdobie od 14.11.2012 do 28.06.2016 na splátkach zaplatil celkom sumu vo výške 46,01 eur.

9. Žalobu v časti o zaplatenie pohľadávky v sume 25,05 eur zobral späť podaním zo 07.07.2016, v tejto časti rozsudok zo dňa 7.2.2019 nadobudol právoplatnosť.

10. Predmetom konania vedeného na súde je (po čiastočnom späťvzatí v časti bežných úrokov vo výške 25,25 eura) uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 876,87 eura s bežnými úrokmi vo výške 237,19 eura za obdobie do 10.05.2016, úrokmi z omeškania k 10.05.2016 vo výške 19,98 eura, bežného úroku z úveru vo výške 9,30 % ročne zo sumy 876,87 eura (istina) od 11.05.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 1 % ročne zo sumy 876,87 eura od 11.05.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

11. Súd vyhodnotil právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou ako spotrebiteľský, na ktorý je potrebný aplikovať najmä ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

12. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými (od 1.januára 2011 do 31.decembra 2014, ďalej len „Občiansky zákonník“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky,

ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

15. Podľa § 559 ods.1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

16. Podľa § 559 ods.2 Občianskeho zákonníka, dlh musí byť splnený riadne a včas.

17. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platnom v čase uzavretia zmluvy (od 1.januára 2012 do 31.augusta 2014, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> musí obsahovať zákonom dané náležitosti. Súd po preskúmaní zmluvy na za to, že zmluva obsahuje náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.

18. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v stave účinnom od 1.februára 2013), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

20. Súd zistil, že žalovaný čerpal bezúčelovú pôžičku v sume 1000 eur, pričom na splátkach uhradil celkom sumu vo výške 46,01 eur. Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj na vyššie uvedené je žaloba dôvodná čo do neuhradenej úverovej istiny vo výške 953,99 eur vzhľadom na to, že žiadal vrátiť iba sumu 876,87 eur súd uznal nárok žalobcu v tejto časti dôvodný. Žalovaný sa dostal do omeškania, a tak žalobca má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5%, pričom si uplatnil úrok z omeškania vo výške 1% počnúc od 11.05.2016 a teda súd mu ich priznal v takejto výške a to počnúc od 11.05.2016. Preto súd v tejto časti rozhodol tak ako je vo výrokovej časti rozsudku.

21. Povinnosť, ktorú súd uložil žalovanému týmto rozsudkom, je žalovaný povinný splniť v súlade s § 232 ods. 3 CSP do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

22. Ďalej súd pripomína, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti potvrdzuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok.

23. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozhodujúcom rozdiely spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ

záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru), ku dňu 10.5.2016. Súd priznal nárok žalobcu z titulu úrokov z omeškania vo výške 19,98 eur vypočítaný k 10.5.2016. Čo sa týka uplatneného bežného úroku vo výške 237,19 eur vypočítaný k 10.5.2016, tento by mu patril, len do dňa zosplatnenia k 4.4.2014, ktorý je po vyčíslení žalobcu ku dňu 14.03.2014 vo výške 67,44 eur, preto v tejto sume bežné úroky súd priznal a čo do prevyšujúcej časti 169,56 eur do 10.05.2016 žalobu zamietol. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, prípadne aj poplatky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku.

24. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše súd takúto zmenu pripustil, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov.

25. K otázke kumulácie nároku veriteľa na úroky z úveru za čas po jeho predčasnom zosplatnení s úrokmi z omeškania odvolací súd konštatuje, že je pravdou, že súdna prax v tejto otázke nie je jednotná, o čom napokon svedčí i poukázanie žalobcu na niektoré rozhodnutia - krajského súdu v Nitre a Najvyššieho súdu Českej republiky. Jednotná v tejto otázke nie je ani odborná verejnosť, či akademická obec. Odvolací súd sa však prikláňa k tomu názoru, že veriteľovi patria úroky z úveru len na čas do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Právne svoj názor opiera aj o ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého je záväzok platiť úroky splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, z čoho vyplýva, že úroky sa môžu účtovať len do splatnosti záväzku, v preskúmvanej veci - do zosplatnenia. V preskúmvanej veci sa zmenil obsah záväzku tak, že dlh sa stal splatným s účinnosťou k 04.04.2014 namiesto konečnej splatnosti úveru dňa 14.11.2015. Ku dňu 04.04.2014 sa stal dlh splatným spolu s príslušenstvom - zmluvnými úrokmi a od nasledujúceho dňa (pretože dlžník dlžnú sumu aj s úrokmi nesplatil) patria veriteľovi úroky z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

26. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Preto súd žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100 %, a to podľa pomeru úspechu v spore. V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).